

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stryczyńska

w sprawie z odwołania W. O.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 kwietnia 2025 r.,
w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu
Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 10 lutego 2023 r., sygn. akt III AUa 1386/22,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

**2. zasądza od Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na rzecz W. O.
kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości
odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu tego
świadczenia za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia
pозwanemu niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie wyrokiem z 10 marca
2022 r. oddalił odwołanie W. O. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-

Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie z 19 lipca 2017 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej i obciążył odwołującego się kosztami zastępstwa prawnego organu rentowego. Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 10 lutego 2023 r., na skutek apelacji odwołującego się, zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie z 19 lipca 2017 r., w ten sposób, że ustalił wysokość emerytury policyjnej W. O. na zasadach obowiązujących przed 1 października 2017 r. oraz zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od organu rentowego na rzecz W. O. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego i zasądził od tegoż organu na rzecz odwołującego się kwotę 240 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Pełnomocnik organu rentowego złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, którą następnie pismem z 7 marca 2025 r., (data prezentaty) cofnął i wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego i nieobciążanie organu rentowego kosztami zastępstwa prawnego odwołującego się w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Odpowiednie zastosowanie znajduje więc między innymi art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., który stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może być cofnięta w każdym czasie także przez samą stronę, pozbawioną - co do zasady - w postępowaniu kasacyjnym zdolności postulacyjnej (art. 398²¹ k.p.c.) i nie wymaga zgody strony przeciwnej (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421; por. też odnoszące się do kwestii

związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

Powyższa czynność procesowa, zgodnie z zasadą dyspozycyjności strony w postępowaniu cywilnym, wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli, prowadząc do umorzenia postępowania kasacyjnego (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 października 2013 r., V CSK 444/12, LEX nr 1394093). Skoro zatem pozwany organ rentowy cofnął ze skutkiem prawnym skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie, to zachodzi negatywna przesłanka procesowa, uzasadniająca umorzenie postępowania kasacyjnego.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c., orzekł o umorzeniu postępowania kasacyjnego.

O kosztach postępowania kasacyjnego, obejmujących koszty zastępstwa prawnego odwołującego się w postępowaniu kasacyjnym, którego pełnomocnik złożył odpowiedź na skargę kasacyjną, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., nie znajdując uzasadnionych podstaw do uwzględnienia wniosku organu rentowego o nieobciążanie tymi kosztami. Kwota tych kosztów wynika z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2023 r., poz. 1964), a w zakresie odsetek z art. 98 § 1¹ k.p.c.

[a.ł]